

ADVIES 2014/072

24 september 2014

Er is onvoldoende begeleiding geboden door school en te weinig aandacht besteed aan de faalangst en sociaal emotionele problematiek van de dochter M* van klaagster. Zonder de eigen mogelijkheden uitputtend te hebben benut vond de school het speciaal onderwijs de juiste keuze. De Commissie is van oordeel dat de school zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat zij handelingsverlegen was en dat M* om die reden binnen het speciaal onderwijs beter zou kunnen worden begeleid. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de Scholengroep *, de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs * te * (hierna te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw K., wonende te * (hierna te noemen: klaagster), moeder van de minderjarige M*, gewezen leerlinge van de Christelijke Basisschool S* te * (hierna te noemen: de school), die door het bevoegd gezag in stand wordt gehouden.

I. Het verloop van de procedure

Bij e-mailbericht van 7 juni 2014 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (hierna te noemen: de Commissie) tegen de heer D1, directeur van de school, mevrouw A1, als leerkracht verbonden aan de school, en tegen mevrouw A2, als intern begeleider verbonden aan de school.

De klacht houdt in dat de school aan M* onvoldoende begeleiding heeft geboden. Aan haar faalangst en haar sociaal emotionele problematiek is te weinig aandacht besteed. Zonder de eigen mogelijkheden uitputtend te hebben benut vond de school het speciaal onderwijs de juiste keuze voor M*.

Op 10 juni 2014 heeft klaagster in een vragenformulier haar klacht toegelicht.

Bij brief van 24 juni 2014 heeft de heer D1 op de klacht gereageerd.

Op 24 september 2014 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, waar de heer D1 in persoon is verschenen, vergezeld door de heer D2, algemeen directeur van het bevoegd gezag.

Klaagster is daar niet verschenen. Wel heeft zij eerder op die dag een e-mail gestuurd, aan de hand waarvan de klacht is behandeld.

II. Standpunt van klaagster

Klaagster heeft, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd:

M* is in 2008 op de school gekomen. Over groep 4 heeft zij twee jaar gedaan. In het schooljaar 2013/2014 zat zij in groep 5.

Toen de school aangaf dat M* problemen had met de leerstof, hebben klaagster en haar echtgenoot er alles aan gedaan om haar te ondersteunen. Zij hebben een onderzoek laten doen door Bureau Indigo. Dat onderzoek wees uit dat M* vanwege haar faalangst ondersteuning nodig heeft op sociaal-emotioneel gebied.

Verder hebben de ouders privéles geregeld bij een orthopedagoog. De school werkte echter niet mee. Zij weigerde, hoewel daarom verzocht, extra opdrachten mee te geven.

Op 3 april 2014 heeft klaagster aan de heer D1 medegedeeld dat zij M* van de school wilde halen. Diens reactie was dat M* het juist goed deed op school.

Op 7 april 2014 kreeg klaagster van mevrouw A1 en mevrouw A2, te horen dat M* naar het speciaal onderwijs zou moeten.

Deze keuze voor het speciaal onderwijs was voorbarig. De achterstand van M* voor een bepaald vak was geen 2 jaar maar 14 maanden. Doordat deze onjuiste informatie in de schoolrapportage staat, weigeren andere basisscholen haar aan te nemen.

Als de school M* op de juiste wijze was blijven stimuleren, was de achterstand niet zo opgelopen. Haar faalangst is niet onderkend. De oorzaak van haar onderpresteren werd in gebrek aan aanleg gezocht. M* is door de school gedemotiveerd geraakt.

Er is sprake van slechte communicatie en de school komt afspraken niet na. Tegen pesten wordt niet opgetreden. Op de afscheidsavond van een andere dochter van klaagster werd klaagster met haar familie genegeerd.

In de gegevens die aan de PCL zijn verstrekt, zijn fouten geslopen. Zo stond vermeld dat M* onder toezicht van bureau Jeugdzorg stond, wat onjuist was. Klaagster heeft de fouten tijdig opgemerkt. Anders zou M* een verkeerd stempel opgedrukt hebben gekregen.

III. Standpunt van de school

Door en namens de school is het volgende aangevoerd:

Toen M* in groep 3 zat, is er een eerste handelingsplan voor haar opgesteld. In groep 4 is zij blijven zitten. In groep 5 lagen haar CITO-scores onder de gestelde norm. M* had duidelijk moeite met het halen van het vereiste niveau.

In 2012 hebben M*'s ouders een IQ-onderzoek bij haar laten afnemen. Uit dat onderzoek kwam een score van 80.

De school nam waar dat M*'s motivatie afnam, dat zij emotioneel afhaakte en dat zij compensatiegedrag liet zien. De opgestelde doelen in het Ontwikkelingsperspectief moesten herhaaldelijk worden bijgesteld. Er zijn zogenaamde HGPD-verslagen opgesteld, ondertekend door de ouders.

De school heeft gekeken naar de leerprestaties van M* en daarop haar begeleiding afgestemd.

De school heeft op externe hulp en advies aangedrongen, omdat zij vond dat zij onvoldoende aan M*'s onderwijsbehoeften tegemoet kon komen. De school zag in tegenstelling tot klagster niet de faalangst als voornaamste oorzaak van M*'s achterblijven. Er heeft wel degelijk overleg plaatsgevonden met degene die M* thuis bijles heeft gegeven. De bedoeling daarvan was dat er afstemming zou komen. Bij de school speelde in het overleg mee dat zij niet wilde dat M* overbelast zou raken.

De school stelde bij zichzelf uiteindelijk handelingsverlegenheid vast.

Dat een andere basisschool aan M* wel de juiste begeleiding zou kunnen bieden, leek niet goed mogelijk. In het gesprek van 7 april 2014 heeft de heer D1 dat aan klagster duidelijk willen maken. Mede op advies van een externe orthopedagoog in april 2013 kwam de school tot de slotsom dat het speciaal onderwijs beter kon voorzien in de onderwijsbehoefte van M*.

In juni 2014 heeft de PCL een beschikking tot plaatsing van M* in het speciaal onderwijs afgegeven. Daartegen heeft klagster geen bezwaar gemaakt.

Toegegeven wordt dat een brief van de Raad voor de Kinderbescherming door de school verkeerd is gelezen. In de rapportage naar de PCL wordt deze brief echter niet genoemd.

Als ouders een kind willen doen inschrijven op een andere school, geeft de school die andere school inzage in het desbetreffende leerlingendossier. Zij geeft geen advies tot wel of niet plaatsen.

Met ingang van het nieuwe schooljaar is M* voorwaardelijk geplaatst op De S2, een andere school die door het bevoegd gezag in stand wordt gehouden. Wellicht heeft deze school meer mogelijkheden om M* te begeleiden.

IV. De klachtenregeling

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs.

De Commissie geeft blijkens artikel 4, tweede lid van haar reglement gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. de ongegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

V. De overwegingen

De Commissie moet beoordelen of de school zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat zij handelingsverlegen was en dat M* om die reden binnen het speciaal onderwijs beter zou kunnen worden begeleid.

Uit het feit dat de PCL in juni 2014 een plaatsingsbeschikking heeft afgegeven, maakt de Commissie op dat er een duidelijke indicatie voor plaatsing van M* op een school voor speciaal onderwijs aan de orde is. Klaagster is van mening dat, als de school de problemen van M* anders en beter had aangepakt, het niet zover had hoeven te komen. De Commissie kan klaagster hierin niet volgen. Uit de stukken en de verschillende onderzoeken blijkt dat de achterstand van M* niet alleen aan haar sociaal- emotionele ontwikkeling en haar faalangst kan worden toegeschreven. De school heeft tijdig en adequaat gereageerd op de problemen die M* ondervond.

De school is de contacten met de huiswerkbegeleider van M* niet uit de weg gegaan. Zij zag echter in die begeleiding niet de definitieve oplossing van de problemen van M*. Uiteindelijk is de school op grond van haar eigen expertise en ervaring tot de conclusie gekomen dat ze niet meer wist hoe M* in het reguliere onderwijs voldoende tot haar recht zou kunnen komen.

De Commissie acht dit oordeel voldoende onderbouwd.

Nu blijkt dat de HGPD-verslagen door de ouders zijn ondertekend, is er geen aanleiding voor het oordeel dat er onvoldoende is gecommuniceerd over de verwijzing naar het speciaal onderwijs. Wel is ter zitting besproken dat de communicatie tussen de heer D1 en klaagster niet altijd even correct is verlopen, met name niet tijdens de afscheidavond. Ook het verzuim om klaagster te informeren over het schoolpleinincident en de onjuiste interpretatie van de brief van de Raad van de Kinderbescherming zijn door de school erkend. Hiervoor heeft de school excuses aangeboden.

Niet is gebleken dat er aan andere basisscholen onjuiste informatie is verstrekt. Het blijft altijd een beslissing van de ontvangende school om een leerling al dan niet toe te laten.

Op grond van het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

De Commissie ziet geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 24 september 2014, door mevrouw mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter,
E.M. Schippers BSc en G.T. Tissink, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Nentjes als secretaris.

Secretaris

Voorzitter

